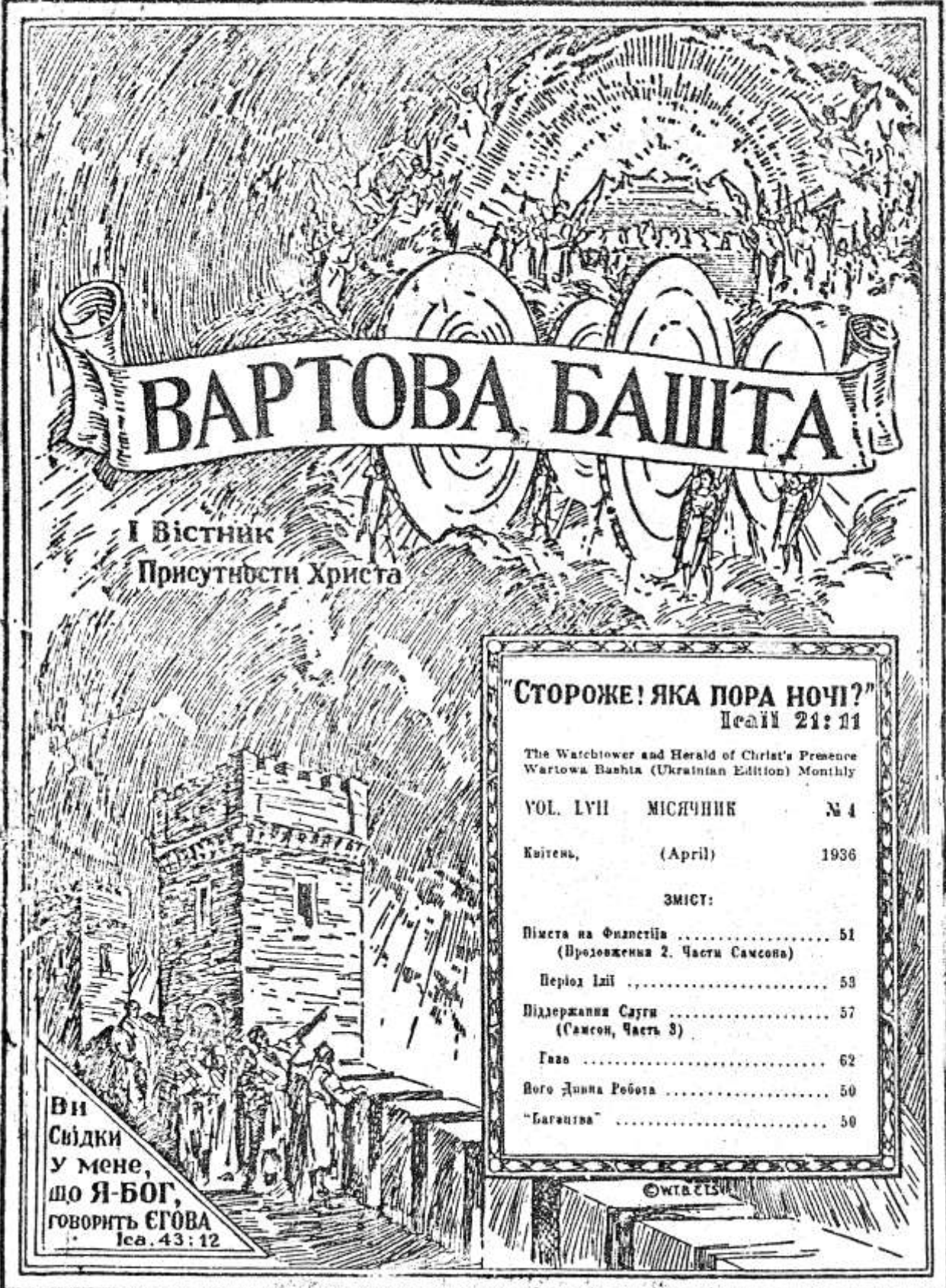




ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутності Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashia (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 4

Квітень, (April) 1936

ЗМІСТ:

Пісма на Філістія	51
(Продовження 2. Частин Самсона)	
Період Ізії	53
Піддержання Сауги	57
(Самсон, Частина 3)	
Глава	62
Вого Динна Робота	50
"Багачів"	50

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

© 1936

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. P. RUTKERSON President W. E. VAN AMSTON Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Єгове був початком Його творіння й активним другом в творенні всіх річей; що той Єгове тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в веселу снігу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамової гріхи всі люди розляглись грішниками і бою прила до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог погоспед Ісуса до божественної природи й виславши Його понад усіма тварями й понад усі імена і одягнув Його у веселу снігу й славу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою й є правдивим царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задля й призначені в свідкуванні про найвищість Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести онов царства всім, що дотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрої скинув Сатану з неба й почав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незлогого Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ЙОГО ДИВНА РОБОТА

Період свідчення в квітню, під назвою "Його Дивна Робота", котрий займає час від 1. до 12. дня квітня, буде другий час в квітню вістители Єгови будуть мати надзвичайні благословенства. Се буде в сей час, що всі котрі бажають виспівувати йми Єгови будуть мати нагоду йти і відвідувати людей від дому до дому в книжечкою "Багатства". Від тепер, до часу 4-го квітня, всі вістители вже самі перечитавть сю книжку й будуть мати велике багатство доручити сю дивну ність за їх офіру суми 25 центів. Сю книжку буде видана в багатьох мовах. Не можемо ми досить наголосити на важності своєї книжки, як се ви самі можете бачити по її названню й уважно.

Всі директори від тепер повинні планувати на сю кампанію. Всі одинокі котрі працюють під директором повинні написати до їх кривогого біра або впрест до біра на 117 Адаме Ст., в Брукліні. Ч. й. виславляючи їх бажання брати участь на нині Господні місяць цього періоду праці. Не давно тому було поміщено у "Вартову Башту" що не задого Товариство видасть книжку переважно для добра "великої громади". Ось вона є! Доручіть її в руки людей, тимже повідомляючи їх про Єгову "дивну роботу".

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для похоти свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх читачів і старається є нині літературу яко немічно в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він підковно відкидає й відкидає від усіх партій, сект або суспільних організацій. Він підковно й безапелляційно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше збочує до важного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Палудній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий пересад, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Палудній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до біра в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Laven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian 7 Rensford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаю адресувати на ймя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если в се попросити. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після початку реґули, вони мусять прислати письмевну аналізію кожного року.

Увага для передплатників: Посідуку за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що в се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робити в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"БАГАЦТВА"

Се є назва нової книжки в Англіійській мові! Всі люди повинні прочитати сю книжку й дізнатися чому й як її можна доручити в руки людей шукаючих справедливости й ладности. Перше редактерське видання цієї книжки вже вийшло в світ. В сім виданні є поміщений персональний лист автора до всіх вістителей Єгового Царства. Тому що перший кошт видання в великий, Товариство є примушене вимагати офіри 50. центів за сю першу видану копію книжки. Всі котрі знаходяться в групах повинні замовлення засилати разом.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКИНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів "Вартової Башти" тут хоємо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає в листи автоматично. Один місяць перед скінченням принумератції англійського видання цього журналу, пославмо повідомлення з журналом і такою картку для відновлення принумератції. При заскінченні принумератції в чужих мовах, вислаємо повідомлення з посліднім числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилась.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Квітень, 1936

№ 4

ПІМСТА НА ФИЛИСТІВ

[Продовження з останнього числа Вартової Башти]

"Скочив несподівано проти нього левчук рикаючий. Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер мійби козеня, ... мавши в руці нічого." — Судді 14: 5, 6.

(Самсон, Частина 2)

Всі люди, що щиро і чесно йдуть слідами Ісуса Христа, люблять справедливість і правду, а ненавидять беззаконня. Левчук коли ділає по справедливості представляє тут любимців справедливості. Через многі роки організація Римо-Католицької гієрархії, котра є позатипічними Филістіями, запанувала над народами Європи, а навіть над усім так званим "Християнським" світом. Та організація збудувала найбільшу беззаконну систему яку світ коли знав. Вона усюди практикувала несправедливості. Вона усюди уживала релігійного імя, щоби закрити своє беззаконство і всегда називала себе особливою представительною Бога і Христа на землі. Її доктрини нерозбуджували великої опозиції, але її діла дійшли до вершка одважного і явно-го беззаконну, так що всі люди, що затримали любов до правди і справедливості, і зненавиділи беззаконня, були потрясені лукавими ділами гієрархії. Противенство любимців справедливості проти цієї лукавої орди дійшло до вершка, коли на 1. листопада, 1517 р. Мартин Лютер прибив дев'яносто п'ять точок реформи на дверях католицької церкви у Битенбургу, Німеччині. Історик каже: "Сі очки не були подібні до тих, яких можна сподіватись було від професора теології. Вони не старались пояснити теологічних засад, ані бути в логічній порядку; вони були лише коротким начерком реформації. Вони були неначе дев'яносто п'ять ударів молотом проти отвертого насильства духовенства в тім віці. Це була відозва до 'звичайного чоловіка', до його простого розуміння духових річей. ... Приноси офірів, продажі і куплення відпустів, було звичайною річю усюди. Приходи із продажі відпустів йшли в руки папи. Сі очки розбудили велику суперечку і наслідок цієї суперечки був, що продаж відпустів в Німеччині зменшився до великої міри, і тоді папська, курія побачила стрегою, що їх чудове жерело доходів зачало гнити." — *Бриттійська Енциклопедія*, Том 17 — "Лютер".

"Тут можна зазначити, що еслиби повисші слова із *Бриттійської Енциклопедії* були тепер виголошені через радіо або поміщені в сучасних

часописах, то се так "потряслоб релігійним почуттям" духовенства, що вони аж би застогнали."

Наслідок нападу Лютера проти несправедливих діл Римо-Католицької гієрархії вдійсно зазначив народження Протестантизму, хоча в тім часі той рух був зазначений як реформація. Від того часу многі інші організації так звані "церквами" зачали існувати і стали проти Римо-Католицької гієрархії. Пізнійше ці організації назвали себе "Протестантами". Що вони були порушені бажанням справедливості і правди, то се є зазначено слідуочим історичним фактом: "У всіх случаях вони [Протестанти] старались оправдувати їх реформи, порівнюючи церковні перекази із св. Письмом." — *Бриттійська Енциклопедія*, Том 23 — "Реформація."

"Вираз "Протестант" стався звичайним для всіх, що противилися ділам Римо-Католицької гієрархії. Ті організації звані "Протестантами" мають правительство, у котрім духовенство має велику власть. В 1870 р., Протестанська організація, а головню духовенство, стала дуже сильною, неначе левчук. Та організація була народжена з духа справедливості. Ставши сильною, вона зачала брати милний напрям. Десь у тім самім часі вірні послідователі Ісуса Христа щиро студіювали св. Письмо, звертаючи увагу один одному на факт, що другий прихід Господа Ісуса Христа мав узяти місце. В липню 1879 р., шість людей зложилися і зачали видавати газету *Вартову Башту Свона* і *Вістник Присутности Христа*. Пізнійше імя тієї газетки було змінено на "Вартову Башту", котра виходить аж до сього дня. Майже від самого початку існування *Вартової Башти* стала в суперечці наукам Римо-католицької гієрархії і Протестанського духовенства відносно чистилища, вічних мук, безсмертности душі, і т. п. Тоді маленька громада вірних послідователів Ісуса Христа під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти* робили великий натиск на слідуочі научення а іменно: "Другий прихід Ісуса Христа; Викуп за всіх; стан мертвих; смертельність чоловіка; і зроблено великий натиск, що такого місця, як вічні муки,

нема. Ся маленька громада Християн також робила натиск на науку о воскресенню з мертвих і надію тих, що вірують в Господа Ісуса Христа. Проголошення цих великих прав спричинило замішання в таборі Сатани, і зроблено старання, щоб настрашити ревних послідователів Ісуса Христа в замовчання і принести їм знищення. Люди, що поводитися духом справедливості, з котрих складалась Протестанська організація, тепер вступилися із сцени діяльності, а Протестантизм знайшовся під управою їх наслідника. В році 1886 р., Протестанти зачали відпадати великим числом під хитрий вплив Диявола. Як Римо-Католицька організація, так і більшість із духовенства Протестантів вступили в політику і многи відкинули натхнення св. Письма, а головне о жертві викупу о другім приході Господа Ісуса Христа, і його царства для благословення людей. У квітні 1887 р., *Вартова Башта* помістила артикул під заголовком "Папство в Протестанській церкві". Зміст того артикулу показує, що Протестанська система з початку була левом справедливості, а пізніше стала представителем Диявола і тим самим пожераючим звірем як і її отець, шукаючи, щоб пожертвувати когось і поставила тримати людей в незнанні писання. Диявол ділав через Католицьку Гієрархію і уживав ту систему до знищення духа справедливості, який колись існував у провідниках Протестанської системи.

"У тім часі Римо-Католицька гієрархія стала подвижною в Американській політиці. На 26. вересня, 1900 р., відбулися річні збори Католицьких молодців Народної Єдності, у Брукліні, Н. Я., де ухвалено резолюцію створити союз цих товариств Католицької церкви в Сполучених Державах для політичних цілей. Слідуюче наводимо із Бруклінського *Гл.*, котра то часопис була видана в часі згаданого збору:

"На річних зборі Католицьких Молодців Національної Єдності в Брукліні, 26. вересня, була ухвалена резолюція зформувати великий союз усіх товариств Римо-Католицької церкви Сполучених Державах для політичних цілей. Минулої весни Епископ Міфал з Трентон, Н. Дж., сказав Старинному Чині Гібернів, що Римо-Католики в Америці були безумними, тому що вони не з'організувалися в одно тіло і не дали своєї сили почути в політиці цього краю. Тут знаходиться 2,000,000 Римо-Католицьких голосів, і еслиби вони були злучені для патріотичної діяльності, вони могли б зробити сей край Римо-Католицьким народом.

"В склад цього союзу входять слідуючі товариства: Рицарі Колумба, Рицарі св. Іоана, Легіон Католицької Запомогі, Старинний Чин Гібернів, Ірландське Католицьке Запомогове товариство, Ірландське-Американське Товариство, Німецьке-Американське Товариство, Католицькі Рицарі Америки, Юнія Американських Католиків Цілковитого Повздержання; ... Окрім цих організацій є ще кільканадцять інших менше важних.

"Сей союз був сформований цілковито в тій цілі, щоб уплинути на законодавче тіло і отримати те, що Католики уважають за їх право.

"Конвенція яка відбувалась в Парк Театрі, в Брукліні, була найбільшим зібранням в історії Молодців Національної Єдності, до котрої промовляли передові священники і свідські люди з усіх частей краю. Отець Лавел, ректор св. Патрика в сім місті, Громадянин Доан з Нью Варку, Н. Дж., Шеріф Батлінг з Брукліну, Посол Фітзджералд з Бостон, отець Вол з церкви св. Розалії цього міста, дали вражаючі промови. Сей останній був вибраним на президента Союзу.

"Конвенція одноголосно прийняла план Союзу і назначила комітет для введення його в діло. Сим чином десятки тисяч людей Католицької віри будуть приведені під одну національну голуву, і се могуче тіло людей буде мати сильний вплив на народне законодавче тіло.

"Від того часу гієрархія безнастанно старалася дістати контроль над Америкою. Архiepіскоп Айрленд, на обходженню сто-доковинного устанавлення Римо-Католицької гієрархії в Сполучених Державах, котре то обходження взяло місце в Болтімор один рік перед згаданою конвенцією, в публичній промові сказав:

"Ми мусимо зробити Америку Католицькою. Если ми любимо нашу церкву, то вистарчить згадати сю роботу і наш клич буде, Бог благає цього, і наше серце відповість на се і з Христосним одушевленням. Він був щедро нагороджений оплесками вісімдесяти єпископів, тисячу священників і п'ять тисяч присутних свідських людей.

"Чому ми мали б боятися або вагатися? Він даліше провадив яскраво і гордо. Ми числимо десять мільйонів — се сильна армія если її добре виправити і ужити її силу в діло. Католики в Америці є лояльні їх церкві і посвячені її провідарям. Їх праця і перемога в першій столітній історії, показує що вони можуть доконати в надходячим століттю, коли вони стануть свідати їх сили і під цілковитим (провідництвом) організації гієрархії."

"І так замісто століття розпочалося, вони приготавляються через цілковите з'організування заланувати над сим краєм і віддати його їм! Що ж мають на се сказати Протестанти Америки?" — *Конвертит Католик*, Н. Я.

"І яка ж відповідь була Протестантів? Вони опісля повстав рух між духовенством по ділі "Християнстві", щоб сформувати союз і осушити всякі перепони між Протестантизмом, а Католицизмом. Сьогодні нема жадної організації, котра б дійсно протестувала проти Католицької гієрархії. Протестантизм умер, а його провідники сталися частию могучої організації Католицької гієрархії. Сьогодні Римо-Католики і так звані "Протестанти" співдіають разом і контролюють майже всіма урядами в Америці. Римо-Католицька гієрархія особливо росте в силі.

"Як Филістії занимали краї, який Бог приз-

начив Юді, так сучасні Філістії через довгий час невластиво займали місце в котрім правдиві послідователі Ісуса Христа повинні бути. Як їх зловбий отець так і Римо-Католицька гієрархія ужила так зване "Протестанське" духовенство, противитися чесним представителям правди, підчас коли Римо-Католики вкрадаються, щоби заграбити політичну власть. Ще з початку двадцятого століття так зване Протестанське духовенство стало одважно і гордо ділати і говорити проти захитників правди. В той час редактор *Вартової Башти* і його вірні співтовариші, представлені через молодого Самсона, вийшли одважно під прапором Господа і проголошували визволення людства через Господа Ісуса Христа. Науки які научали сі вірні послідователі Ісуса Христа, відкривали блуди як Гімо-Католицької гієрархії так і з імені Протестантів. Самсон приближившись до виноградників коло Тимнаї представив вірних слуг Господніх, що проголошують вість правди; а левчук, що рикав проти нього, представляв так зване "Протестанське" духовенство, котре окол 1910 р. виступило і сильно кричало проти вірних послідователів Господа Ісуса. Вони викликували довго і голосно проти захитників правди і заказували своїм нарафіянам читати якубудь літературу із видавництва *Вартової Башти*, котра тоді виходила під ім'ям "Зоріння Тисячліття". Вони казали палити таку літературу, і спонукали своїх нарафіянів спалити її. Вони входили всуперечности і дибати з тодішнім редактором *Вартової Башти* і його вірними співтоваришами. У кожних таких дибатах духовенство було сильно побите.

"На підставі повисше наведених незблтих фактів перед нами, завважте тепер історію пророчої драми: "Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер ніби козеня, немавши в руці нічого. Батькові-матері ж не сказав, що зробив." — Суд. 14:6.

"Як Самсон убив молодого левчука своїми голими руками, так Господня маленька громадка вірних свідків, представлена тут через Самсона під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти*, котрі нічого не мали в їх руках, убивли сучасного "левчука", а іменно, так зване "Протестанське" духовенство. Сі вірні свідки Єгови не побили тілесного оружжя, але вони мали духа Господнього, котрого Бог у великій мірі дав їм через Ісуса Христа. Вони уживали всякого часу "меч духовий, котрим є Слово Боже" котрим убивли левчука. (2 Кор. 10:4) Смерть "левчука" не прийшла з початку суперечки. Позатипічно, духовенство дальше рикало проти захитників правди аж до вибуху Світової Війни, а тоді Протестанський "лев" умер цілковито сьм чином, що він цілковито перейшов у Диявольський табір і стався частию "Філістіїв", себто духовенством, що фальшиво ділато в ім'я Господа і проти Бога і його помазаників. Від часу Світової Війни, то в дійсности не було Про-

тестанської організації під провідництвом духовенства.

"Се що Самсон убив левчука він затримав у тайні. Він не сказав сього своїм родичам, ані не хвалився перед ніким иншим, що він доконав сього великого діла своєю власною силою. Так і вірні послідователі Ісуса Христа підчас роботи Ілїї не хвалилися тим, що вони побідили Протестанське духовенство, бо вони знали що те, що вони доконали, не було їх власною силою, але духом Господнім. Жорстока Католицька гієрархія заохочувала Протестанського "левчука" виступити і воювати проти захитників правди Божого Слова, і тепер Протестанські провідники могли знайти один вихід а се пристати до Католицького табору; отже, фігурально говорити, Протестанти перестали істнувати.

"Від 1917 р., Протестантизм цілковито завер. Вони цілковито відкинули всяку науку про другий прихід Христа і його царство і прилучилися до старої "Левії", їх матері, і тепер вони противляться Богу і його царству і тим, що розказують правду про його царство. Римо-Католицька гієрархія а головні її тайні агенти, Ізуті і так зване Протестанське духовенство і їх прихильники, увійшли в заговор, щоби віддати або цілковито знищити теперішних свідків Єгови на землі. Сей заговор Господь предсказав сими словами: "Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджаються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував вже більше ім'я Ізраїля! Вони бо радили раду однудушно, зробили змову проти тебе." — Пс. 83:3-5.

"Усі противники Бога і його царства під Христом злучилися разом в заговор проти тих, що Господь береже їх. Від цієї точки в пророчій драмі Філістії представляли Римо-Католицьку Гієрархію, і всіх инших, що співділають під провідництвом Диявольської організації і котрі змовилися проти Господа і проти його помазаників. Ось так можна бачити, що убийтє левчука Самсоном представляло важну точку в історії Божих людей.

ПЕРІОД ІЛІ

"Тепер драма звертається назад до початку періоду так званого періоду Ілїї або роботи церкви і покриває більшу часть того періоду. Самсон лише запізнався з своєю жінкою з першу, але тепер драма показує, що Самсон і його родичі, і та жінка і її родичі, задумали зробити весілля. "Тоді прийшов (У Тимнаїт) та й перемовивсь із дівчиною, і прихилилась вона до Самсона." — Суд. 14:7.

"Се здається представляло те, що взяло місце від 1878 р. до 1916 р. Протягом того періоду Ілї, що виконували роботу Ілїї церкви, бачили много гарних одиниць котрих вони бажали прилучити до себе до Товариства і його змагань виконувати роботу. Тут ми не сумніваємося щирости наших братів, бо вдійсности вони сповняли часть пророчої драми. Робітники в полі під-

час періоду Ілїї вишукували визначних осіб, таких що мали вигляд гарного характеру і котрих вони бажали привести до пізнання правди і прилучити до організації із ними. Если один із таких робітників в Америці знайшов визначного чоловіка в політиці або торгівлі, або вчену жінку і широкого впливу, котра слухала правди, то се вважалося не лише за відповідну нагоду, але прикладали особливше старання дістати таку особу до правди. Если хтось із таких людей мав багатство або вплив, то його названо "братом" або "співробітником" або іншим подібним ім'ям. Если в тих краях, де чоловіки і жінки мали визначні титули, і если робітник у полю знайшов таку одиницю, що слухала вістку про царство, то се вважалося за незвичайну ласку, і такі робітники говорили про них в такий спосіб: "Пані Астра має книжки і досить інтересується, і я так вдячний Господеві, що він позволив мені знайти сей колосок пшениці." Для таких осіб показано односторонність, і про що апостол писав: "Браття моє, не наліцця вважаючи, майте віру в Господа нашого Ісуса Христа прославленого. Коли бо ввійшов в громаду вашу чоловік з золотим перснем, в одежі осейній, ввійшов же вбогий в мізерній одежі, і ви споглянете на того, що носить осейну одежу, і скажете йому: Ти сідай оттуз гарно, а вбогому скажете: Ти стань оттам, або сідай оттуз на підніжку моїм, то чи не пересуджуєте між собою і не станете суддями злидними думками?" (Якова 2:1-4) Се що Самсонові вподобалась дівчина, Филістійка, представляло ту приємність яку робітники періоду Ілїї мали в сучасних Филістіїв, як се тут зазначено. Одно-сторонність була показана визначним одиницям.

"Робітники періоду Ілїї навіть вважали за властиве брати участь у політичних справах. Такі річі, як питання тверезості або рух прогибції уважали за відповідні до попєртя, і навіть голосували на чоловіка, котрий поперав подібні рухи. Гарних на погляд і "солодких" людей в церковних системах вважали за членів "великої громади", і були названі "святі потішители", на котрих звернено особлившу ввагу. Бажання ближшого споріднення із тими кращими одиницями в церковних системах було гарно показано через се, що Самсон забажав взяти жінку із між необрізаних Филістіїв.

"Самсон бажав мати молоду жінку, і як здається, то він і його родителі відбули більше чим одну подорож до Тимнати. "Трохи з годом їйшов і знов, щоб її взяти до дому, і звернув, щоб глянути на мертвого лева, аж у левиній пащі бжоланий рій із медом." (Суд. 14:8) Се гарно представляє клясу Самсона т. є, вірних одиниць, виконуючи роботу Ілїї, одвідуючи много разів церковні системи, щоби там дістати кращих і більше бажаних одиниць, і в той самий час вони бажали цілковито вигубити сучасних Филістіїв. Самсон виконував тут волю Божу, бо він відігравав часть в драмі, представляючи те, що мало статися пізніше і що дійсно наступило. Той

час між убиттям левчука і коли Самсон пійшов взяти собі жінку, був достаточним щоби левчук висох і рій пчолів осівся там. У тім сухім і гарячим кліматі не треба було довгого часу на се. Тоді прилетів рій пчолів і осівся у трупі мертвого левчука, де вони приносили мід. В той час в Палістині було багато меду. (2 Мойс. 3:8) В дорозі Самсон спокійно звернув побачити стан левчука і знайшов мід у трупі, котрий він забрав і зів. Самсон, убивши лева, не нарушив сим віковичної угоди, тому що він убив його в самообороні. Тепер він знайшов поживу солодку і відвіжає у в тім трупі сього Дияволом-наслідним левчука, котрого Самсон убив.

"Самсон вибрав мід із трупа, і зів його смачно і приємно. "Він забрав його в руки та й їв собі в дорозі, а прийшовши до батька-матері, дав їм, і вони їли, та й не сказав, що забрав мід із левиного трупа." (Суд. 14:9) Се що Самсон їв мід здається доказує, що він представив цілковито посвячених Богу і його справедливості одиниць. Про се пророк Господень говорить: "От се ж дасть вам сам Господь знак: Ось невинна дівця почне в утробі та й породить сина, й дадуть ім'я йому Еммануїл Бог із нами. Молоком та медом буде він жити, аж буде вміти лише відпихати а добре вибирати. ... "Маслом та медом харчити меться кожен, хто ще зостанеться в тій країні." (Іса. 7:14, 15, 22) "Коли знайшов ти мед, так їж до схочу, та гляди, щоб з пересити не довелось, його вернути." — Прип. 25:16

"Коли Самсон знову прилучився до своїх родичів в подорожі, він не сказав їм де він знайшов мід; однак він дав їм попоїсти. Він затримав тайну про мід аж прийшов властивий час відкрити її. Се здається значить, що кляса Самсона не розуміла і тому не могла пояснити значіння пророцтва аж до властивого часу. Бог часто дозволяє своїм вірним виконати якусь часть сповнення пророцтва а пізніше дає їм зрозуміти значіння його.

"Поступаючи після тодішніх звичаїв, вони зробили весілля: "Потім прийшов батько його до дівчини, і справив Самсон там бенкет: Бо таї звичайно чинили женихи." (Суд. 14:10) Се значить, що Самсон був молодцем дослого віку, і будучи Назарейом, він носив довгу бороду волос, що надавало йому надзвичайний вигляд між іншими молодцями. Історія не відкриває що там були які-інші Ізраїльтяни окрім Самсона і його родичів. "І як там побачили його, вибрали трийцять бояр, щоб круг його були." — Суд. 14:11.

"Се, що ті трийцять Филістіїв появилися на бенкеті, мабуть було осторогою проти незвичайного появлення чоловіка Самсона. Ті Филістії були воеводами і без сумніву там було більше чим трийцять, готові до діла. Сей акт, що там не було інших Ізраїльтян із Самсоном, мав би указувати на факт, що многи з імена послідувателі Христа боялися спів-товаришити із ревними одиницями, боялися сучасних Филістіїв, щоб вони не ушкодили їм.

"І на решті прийшов час для Самсона ограбити ворогів свого народу, і тому він поставив загадку Філістим, щоб знайти зачіпку: "І промовив до них Самсон: Загадаю вам загадку. Як одгадаєте її мені за сім днів, так я вам дам трийцять сорочок і трийцять святочиних жупанів. Коли ж не зумієте відгадати, так ви мені даєте трийцять сорочок і трийцять жупанів. І відказали йому: Загадуй почуємо." — Суд. 14: 12, 13.

"Філістії бажали матеріальної користи коштом Ізраїльтян, і тому вони спитали Самсона поставити загадку; що він і зробив. Самсон не шукав самолюбної наживи, бо він відігравав там частку яку Бог приписав йому в тій цілі, щоб знайти причину покарати грабіжників Ізраїля і зробити образ на більшого мстителя, проти сучасних Філістим, що мало настати в будучині. Сі сучасні Філістії довго протиналися Богу і його людям, і через це вони мусіли бути покарані в назначенім Богом часі. Самсон вірував, що Філістії програють, тому що він був назначений Богом, і тому наслідки мусіли вийти в його користь.

"Тим захланим Філістим тепер Самсон сказав свою загадку: "І рече їм: Вишла харч з їдучого, солодоші із страшного, так не змогли вони розв'язати загадки в трьох днях." (Суд. 14: 14) Значіння цієї загадки яко пророцтва тепер здається є ясним. Диявол є подібний до сильного, рикаючого лева, а, і слуги, котрих він уживає до виконання своїх плянів, є також сильні. Часто ці обмануті послідувачелі говорять про духовенство: Хто є подібний нашим великим священикам? Ніхто не може встояти в либатах із ними." Так і многі кажуть про Диявольську організацію: "Хто подібний звіркові? Хто може воювати із ним? — Одкр. 13: 4.

"У своїм часі Ісус Христос усе і цілковито знищить Сатану і всю його організацію і доконавши цього, се буде солодкою їдою для нього. Господь сказав: "Моя їжа щоб чинити волю Пославшого мене, і скінчити його діло." (Йоана 4: 34) Вірні послідувачелі Ісуса Христа, у виконанню роботи Іллі вживали "духового меча", проголошувати правду Божого слова, убивши подіби до лева духовенство Баала, Протестанську організацію. Се було дійсною їжою для них, бо така була воля Всемогучого Бога. В Армагедоні вірні будуть празникувати великою жертвою Єгови, убивши Сатану і його організацію. (Одкр. 19: 17-21; Езек. 39: 17-22) "Вийшла харч з їдучого", для вірних слугів Бога значило, що їх гнобителі будуть повбивані.

"Отже та часта загадка Самсона представляла вірних одиниць виконуючи роботу Іллі, наслідок котрої був, що противне духовенство було повбиване тим чином, що вони були загнані в табір Гієрархії так Протестантизм закінчився.

"Солодкість не виходить із сильних, але в загадці Самсона було сказано: "Солодоші із страшного". Убивання товни подібно до лева, що чатує на безборонних, 'є солодким неначе

мід', що приходить для вірних послідувачелів Ісуса Христа, і є солодким тому, що се оправдує імя Єгови. Для тих, що мали участь в роботі Іллі, було солодко пізнати, що так зване Протестанське духовенство не може уже даьше ошукувати чесних людей, що становлять велику громаду (Одкр. 7: 9-14) і котрі люблять Господа. Ніхто із "левів" або слуг Сатани не може пояснити сих глибоких слів або пророцтв Слова Божого, без ріжниць як довгий час дати їм; і се було показано фактом, що Філістії не могли відгадати загадки. Колись Протестанти становили сильну організацію проти Римської Гієрархії, але зчасом вони були звернені Дияволом воювати правдивих послідувачелів Ісуса Христа. Тепер же, вони перестали існувати як Протестанти, а з їх смерті вийшла солодкість для правдивих послідувачелів Ісуса Христа для цієї причини, що правда перемогла і оправдання Єгового імя принесло солодку радість для тих, що працювали.

"Самсон дав Філістим сім днів на розв'язання загадки; але вони не змогли відгадати, і по трьох днях змагання, вони побачили конечність видумати якийсь підступ, щоб допомогти собі у виконанню їх заміру розв'язати загадку. "На четвертий же день прохали вони Самсонову жінку: Ублагай бо чоловіка, щоб він розв'язав нам загадку, ато спалимо тебе в купі з батьким будинком. Чи то ж про те тільки вибрали нас, щоб обідрати нас?" — Суд. 14: 15.

"Після перекладу Роттердама цього вершика, се сталося четвертого дня, що вони зачали плянувати, щоб зазнати Самсона в полатку, і через се вони зачали уживати його довірочну товаришку щоб доконати їх заміри. Маючи Філістійку за жену, Самсон був у близькій зв'язі з Філістим, і виглядало, що він мав бути де-що звичний людям своєї шлюбної жєни. В тім часі Філістії були в силі. Так і підчас періоду церкви Іллі, Божі вірні люди на землі розуміли, що урядники свідського правительства становили "висші власті". (Рим. 13: 1), котрі то "висші власті" були цілковито поперті Протестанським духовенством, і тому вірні відчували до певної міри з'обов'язання до так званих "висших властей". Се вони указували сим, що вони вставляли на ноги і скидали шапки приспіванню національних гимнів; вони також стримувалися від проповідання цілої правди про політику і торговлю яко часта організації Сатани, котрій помагали і признавали духовенство. Сей напрям вони дістали від "жінки" себто, від церковної системи, з котрою вони товаришили довгий час. Робітники періоду Іллі замурали свої одєжі через їх спів-товаришування із тими, котрі були представлені через невірну Філістійську жінку. В тім часі було багато "куклію" між церквами або громадами Божих людей. (Ісат. 13: 25, 38) Сей кукіль признавав себе, що він був в правді але відійсности він був в противенстві. Сей кукіль або невірні одиниці між Божими людьми часто старалися, підчас періоду Іллі розбити

Господню роботу, бажаючи радше мати похвалу від світа чим бути вірними Богу і через вірне виконання їх роботи отримувати зневагу, які завжди падали на вірних.

"Підчас періоду церкви Ілїї де-котрі вірні послідувачі Ісуса Христа, котрі опісля увійшли в склад "вірного слуги" кляси, одважно розказували правду про неправне відношення між іменами "Християнами" а політиками, котрі вдавали за слуг Божих, та вдійсності служили Дияволу. Вірні одиниці були предметом критики кляси, котру представляла Філістійська жінка. В тім періоді можна було часто почути як на погляд побожний "брат" або "сестра" казали: "Я думаю, що ми повинні говорити більше про любов, а не критикувати інших." Тоді вони проливали слези із страху, що якась зневага могла впасти на них спричини критики вірними одиницями. Сі були представлені через Самсонову жінку: "І плакала молода Самсонова перед ним і казала: Ой противна я тобі не любиш мене. Загадав єси моїм землякам загадку а мені й не звівсь. Відказав їй: Батькові моєму й матері моїй не звівсь а тобі б то звівсь?" — Суд. 14: 16.

"Вона ужила підробленої любови і чутливости щоб схоронити ворогів Божих. Сей факт, що Самсон не сказав своїй жінці цієї тайни показує, що правдиві послідувачі Ісуса Христа ставлять Єгови і його організацію понад всі інші речі в світі, і тому завважи Сам-она до своїх жінки представляли, що вірні одиниці будуть чинити те, що впадає в очак Господа.

"І так як Філістійська жінка зачала хитро докучати Самсонові четвертого дня по висловленню загадки, і продовжала докучувати йому через останок семи днів. "І плакала вона перед ним всі дні, покіль справляли вони бенкет. Сего ж дня виявив таки їй бо докучливо просила його. Вона ж виявила загадку землякам своїм." (Суд. 14: 17) Ось так вона представляла на погляд побожних, невірних одиниць в часі періоду Ілїї, котрі стараються стримати вірних від проголошення правди. Нарешті Самсон піддався зводничому впливові жінки і сказав їй загадку. За се Самсона не можна осуджувати бо він відігравав частку драми, що представляла будучі речі. Так і підчас періоду Ілїї вплив і впертість невірних поділяла на вірних, пошкодила їх силі і спивала їх поступ проголошенню вістки о царстві.

"Невірна товаришка Самсона передала сю інформацію Філістіям, ворогам. Так і невірні товариші вірної кляси передали тайни протягом періоду Ілїї. "От і кажуть вони йому сего ж дня перед заходом сонця: Що над мед солодше? Що над лева страшніше? і рече їм: Коли б ви моєю телицею не орали, так моєї загадки не загадали б." — Суд. 14: 18.

"Безсумніву Філістії мали побідоносно із злобною радістю сказати: "Тепер Ізраїльтяни і їх вибраний слуга від Бога мусять бути упокорені. Так і "невірний старші", і інші, "невір-

ний слуга" кляси, під поученням Римо-Католицької Гієрархії при закінченню періоду Ілїї, принесли тайні інформації сучасним Філістіям і сі вороги зі злобною радістю заключили, що "вірні слуги" Єгови були зляпані і мусять бути упокорені. Та се зрадниче діло не вийшло на користь Філістіям, так і зрада лукавого слуги підчас періоду Ілїї не принесла користі ворогові.

"Самсон бачив, що він був зляпаний і зраджений, і тому зі справедливим гнівом виступив проти чернителів Божого імені і гонителів Божих людей: "Найшов тоді на його дух Божий, що він пішов у в Аскалон, і убив там тридцять чоловіка, поздіймав з них одежу та й пороздавав святочні жупани тим, що загадку його відгадали. І загорівсь великим гнівом і пішов у доміяку батьківську." — Суд. 14: 19.

"Самсон пішов до міста Аскалон, котре було в союзі з іншими п'ятьма містами Філістіїв, котрим то людям Єгова дозволив отатися в Палестині на пробу Ізраїльтян. (Суд. 3: 3; Повея 13: 3) Аскалон було портове місто на полудневій стороні Філістіїв і лежало в далекій віддалі для Самсона подорожувати. Він пішов там, щоб знайти спосіб відплатити втрату свого закладу, і тому він убив тридцять людей і забрав їх одежу яко свою грабіж. Сим він не поповнив вбивства, бо Самсон діяв під керівництвом Єгови щоб покарати його ворогів. Сей факт, що Єгова не сказав нічого проти Самсона, є доказом, що його поступок був оправданий Господом. Філістії ділали зводничо і нечесно з Божими вибраними людьми. Вони "орали Самсоною телицею" і так підступом отримали інформацію.

"Так і сучасні Філістії уживали онуство і підступу щоб дістати інформацію, проти Божих вибраних людей в сих часах. Самсон заплатив свій заклад, але ані він, ані ніхто з Божих вибраних людей не був обіджений через се; але Філістії, вороги Божі, потерпіли втрату за підступ виконаний на Божих людях. Се показує, що Бог вповні відплатиться за заподіяне злочинство його людям, і се він доконає в своїй часі.

"Протягом періоду Ілїї бували часто "потраєсення" між так званими послідувачами Ісуса Христа, нащо часто *Вартова Башта* звертала увагу; і се було представлено фактом, що Самсон, зараз по заплаченню свого закладу, полишив свою жену і пішов до дому свого отця, будучи справедливо розгніваний за трактовання, яке він отримав з рук своєї жінки і її людей. Так і вірні, підчас періоду Ілїї відлучились від фальшивих і невірних одиниць, котрі були спонукані взяти мильний напрям через вплив Філістіїв. Між Самсоном а його женою уже не прийшло до помирення. Хотяй підчас періоду Ілїї вірні були готові прийняти тих, що відійшли, если вони покаються і покажуть правдивого духа до Господньої справи, то однак уже ніколи не прий-

шло до примирення і єдності в Господній роботі.

"Самсонова жінка була передана іншому: "Жінка ж Самсонова спарувалась із боярином, що був при ньому дружною." (Суд. 14: 20) Так і ті, що протягом періоду Ілїї були невірні, повернулися і злучилися з організацією Сатани. Се не була Самсонова причина, що його жена відлучилася від нього, ані вона не була дана іншому за його дозволом і знанням. Треба пам'ятати, що Єгова кермував сю пророчу драму і велів назначити річі які мали статися в будучині, і тому все виконувалося після його заміру і впогоди.

"Пізнійше мала виринути ще інша причина проти Філістїїв, ворогів Бога і його людей. Протягом періоду Ілїї Диявол уснів забрати многих із "теперішньої правди", і ті, що ділали зрадничо відносно своїх братів, сталися легкого жертвою хитрощам слугів Сатани. Ті що звернулись назад до організації Сатани, і були представлені через Самсонову жінку, що була віддана її отцем і матір'ю, сі осталися в таборі "Філістїїв". Тепер Єгова приготував сцену для

дальшого вираження своєї нїмсти проти ворогів. Він приготував акторів в сїй пророчій драмі, щоби сїм чином пророчно показати, як він покарає тих, що знущаються над його вірними людьми, протягом періоду Ілїї. Самсон, будучи одним з акторів в сїй драмі, не є предметом поганой критики за його взятий напрям. Як Єгова поклав свого духа на Самсона, так і він поклав свого духа на вірних послїдувачах Ісуса Христа, котрі служили йому підчас періоду Ілїї і котрі були дальше ревні у виконанні задачі приписаної їм. Ревність і посвята сїх вірних одиниць підчас того періоду часто стягала велике замішання і недолю на сучасних Філістїїв, і Єгова уживав своїх вірних для сїєї цілі. Божий гнів виражений проти Філістїїв через Самсона представляв вираз його гніву проти сучасних Філістїїв, котрі змовилися шкодити вірним послїдувачам Ісуса Христа, що дальше голосять присутність Господа і наближення його царства. Если історія відкриває, що Бог підтримував Самсона, то чи не є се доказом, що Самсон представляв людей чистого серця, котрі були підтримані Божою ласкою?

ПІДДЕРЖАННЯ СЛУГИ

(Перекладено з англ. "Вартова Башта" з 1. т. 1933)

"І злюбив Господь віру в челясті, і потекла з неї вода. Як же написав, і живув в нього живий дух, і він ожив. Через се прозвано се місце жерело живучого, і місце війи в Ілїї, сїя сїнь." — Суд. 15: 19.

(Самсон, Варт. 3)

ЄГОВА піддержує свого слугу, хто є вірний і правдивий йому. Усі люди, з причини інсїдження гріху, є слабї, але коли чоловік ставється Божим слугою і з чистого серця вірно посвятиється Богу, то він напевно отримає піддержання в часї кризи. "Божї очі Господні обїмають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце йому віддане." (2 Паралип. 16: 9) Такий є установлений і незмінний закон Єгови. Із берця чоловіка походить його мотива і його посвята. Если він цілковито посвятився Богу і його напрям — чистий і правдивий до Бога, то він напевно отримає піддержуючу ласку в часї потреби. Усі люди роблять помилки, і жадний чоловік не може зробити звершеної річі. Коли він ослабне і положе свій тягар на Господа, вповни оцінюючи що його сила мусить прийти від Єгови, і з ласки Божої він рішає дальше вірно і пильно виконувати свою угоду, будучи порушений до сього несамолюбством, то він може з довірем вповати, що Бог піддержить його. "Спустися на Господа з твоїм оберемком, і він піддержить тебе; не допустить він ніколи, щоб праведник захитався." — Пс. 55: 22.

"Чисте серце не є лише се, що чоловік має добрі заміри, але коли він є порушений до діла, і коли він бере такий напрям без самолюбної

цілі, щоб йому виконати волю Божу. Тоді він має чисте серце, і про такого написано: "Блаженні чисті серцем, бо такі побачать Бога." (Мат. 5: 8) Той є слугою Єгови, хто служить йому несамолюбно і з чистого серця. (Рим. 6: 16) Взагалі слуги Божї були мильно суджені через більшість людей, бо чоловік бачить лише ті річі, що є видимі для його ока. Бог же знає серце і напрям своїх слугів і судить їх по правді. (Йоана 7: 24) Рїжні викладачі (св. Письма) сильно осуджували Самсона, і то без правдивої причини. Однак їх осуд не змінив справи.

"Самсон був слугою Божим, і ніхто не є вїдповідним судити його слугу. "Ти хто еси що судиш чужого слугу? своєму панові стоїть вїд, або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його." (Рим. 14: 4) Бог назначив Самсона виконувати його волю, і остаточно Самсон був признаний і записаний в історії. (Жид. 11: 32) Се є доказом, що Самсон ділав під керівництвом Бога і що він представляв класу вірних слугів Божих котрі мали бути на землі при крїці сївіта.

"Розлучення Самсона від його жени мабуть було загально знане між філістїями, инакше Самсон бувби одвідував її як звичайно. "По якомусь часї під пшеничні жнива, прийшов Сам-

сон із козеням, щоб одвідати жінку свою і каже: Я хочу ввійти в бічну світлицю до моєї жінки. Батько ж її не дозволив йому ввійти." — Суд. 15:1.

Він чекав на час назначений Богом, і тоді знов прийшов в Тимнат. Там він знов дістав нагоду покарати Филістіїв через знищення їх збіжжя. Причина якої Самсон оженився з Филістійкою була ся, "що він шукав причини на проти Филістіїв, того бо часу панували Филістії над Ізраїлем". (Суд. 14:4) Його кривні в Ізраїлі не помагали йому, бо не пізнали в Самсоні Божого вибраного слугу для визволення Ізраїля. Самсон мусів йти самий, і всій часті драми Самсон представляв "вірного слугу" клясу. Його кривні представляли боязку і невірну товпу, що вважає себе за слуг Божих, але боїться людей. Егова не перешкаджав в тім, що Самсонова жінка була передана іншому, чому без сумніву Бог бувби перешкодив еслиби вона була слугою Божою. — 1 Мойс. 20:1-18.

Очевидно се була воля Божа, що Його слуга Самсон мав дальше упокорити Филістіїв. "А заявив йому: Я справді думав, що ти одуравсь її, та й оддав твому боярині. Однак же менша сестра її ще краща за неї; нехай буде замість її." (Суд. 15:2) Отець тієї жінки сказав до Самсона: "Я справді думав, що ти одуравсь її; і тоді предложив свою молодшу доньку Самсонові за жену. Але ми мусимо пам'ятати, що Самсон не вганяв за жінками, але що він шукав причини покарати хулителей Божого імя. Се доказує, що Бог не вибирав людей за своїх слуг котрі мали б виглядати, обрі, і щоб інші могли сказати: "Се добрий чоловік!" але Він вибирає таких, що подобаються Господу Богу і котрі вірно виконують Його призи і всякого часу затримують свою невинність. Коли Диявол бачить, що чоловік вірно виконує службу Богу, тоді напевно Диявол кине на сього чоловіка якусь зневажуючу брехню, щоб інші сказали: "Бог не уживав би такого чоловіка проти котрого такі закиди зроблені, і тому се є доказ, що він не є слуга Божий." Треба пам'ятати, що самий Бог судить своїх слуг і той слуга не повинен журитися осудженням не-совершенного сотворіння. Хто старається приподобатись людям, той є гидотою в очах Божих. Хто пильно старається угодити Егові, і отримує його признання, той є вірний слуга Всевишнього.

Самсон, рішивши свій напрям, знав, що Филістії будуть винувати його, але він був невинний, бо він виконував заміри Божі: "Самсон же відказав йому: Тепер не буду винен Филістіям, коли заподію зло їм." — Суд. 15:3.

Самсон був назначений спричинити нещастя або знищення Филістіям, і тому у всіх ділах його він був безвинний. Так само під час роботи в період Іллі вірні слуги Божі були ужиті проти сучасних Филістіїв, приносячи їм лихо через проголошення їм правди, бо Слово Боже — правда і острійше чим обоютий меч. Воло-

діння тм **Словом** "потрясає релігійними почуваннями гіпокритичної товпи і палить їх пасовиська". — Езек. 34:1-8; Ерем. 25:34-38.

Проголошення вістки правди принесло много картання сучасним Филістіям. У виконанні цієї роботи вірні слуги Божі є безвинні перед Ним так як Самсон був безвинний: "І пішов Самсон та й уловив три сотні лисиць, [шакалів] набрав лушниць, пов'язав лисиць одну до однієї хвостами, а між кожною пару хвостів прив'язав получиво." — Суд. 15:4.

Шакали знаходяться в тім краю, а ходять вони гурмою, не так як лиси. В сій історії нема ніщо сказано, що Самсон мав яку-будь поміч у ловленні шакалів, і в зв'язанні їх хвостів. Очевидно, він мав мати поміч від Господа у виконанні цієї річі. Не був се збиточний вчинок хлопця, але добре обдуманий план проти чернителів Божого імя і гнобителів Його людей. Був се добровільно обдуманий план, щоб покарати ворогів. Тут Самсон ясно представляв тих, що були вірними слугами Божими в роботі під час періоду Іллі. Сей факт, що він уживав шакалів до виконання бажаної цілі показує, що ніхто з його братів не помагав йому у виконанні кари на Филістіїв. Подібний спосіб бачимо, що ніхто із на погляд побожних слабодухів в часі періоду Іллі не дав помочи вірним, але всякого часу вдавали за добрих і безвинних сотворінь. Такі слабо-духи тоді казали: "Ми не повинні судити духовенства ані висміювати їх і говорити про їх слабости, а говорити більше про любов." Як міг хто-будь бути вірним слугою Божим і в той самий час лицемірно і чуливо говорити про тодішню "любов", як се її загально тоді розуміли? Любити Бога значить бути послухним Його приказам і виконувати їх радісно. (1 Йоана 5:3; Йоана 14:15) Під час періоду Іллі ті визнані слуги Божі, що поступали після їх власних бажань щоб оминати зневаги, не були порушені до сього любов'ю, і через се не мали чистого серця. Хто має чисте серце той пильно старається виконувати волю Богу без огляду що люди можуть думати або казати, і таким вірним одиницям Бог дає свою силу в потрібнім часі.

Коли Самсон приготував свою череду шакалів, тоді він запалив головні до їх хвостів і впустив їх на пшеничні поля і між оливні дерева, несучи знищення де б вони не йшли: "Позапалював тоді лушницю, розпустив лисиць по Филістійських житах, та й пустив на пожар і копи Филістійські і стояче ще збіжжя, і оливкові сади." (Суд. 15:5) В той час під словом "збіжжя" включало: пшеницю, ячмінь, жито, просо, овсе і т.п. Та черда шакалів несла стопи сядь головнів, і розкинула по полях і оливних садах огонь, що приніс велике знищення, і так скоро, що Филістії не могли загасити вогню аж поки він не спалив усього, і сим чином настав голод між Филістіями. Очевидно їх збіжжя вже було достигле і тому горіло без трудно-сти,

а Филістії мусіли стояти і глядити як все по-гибало.

"Робота Ілїї виконана Божими вірними слугами була рівною: шкідлива для новочасних Филістіїв. Велике число брошур, книжок і книжечок були рознесені між церковників "зорганізованого Християнства", і наслідок був, що сила вість огненних правд нищила засоби духовенства, котрі вони приготували для людей і з котрих вони жали своє власне жниво. Робота періоду Ілїї спричинила слабкість духовенства, і можна було часто почути як вони ридали. "Сї люди Тисячлітнього Зоріння псують наші церкви." Фактом є, що Бог уживав їх до знищення пасовиська гіпокритичних пастирів стада.

"Филістії страшенно чулись обіджені сим нещастям, і тому їх обгорнула лють і гнів задля того, що сталося, і, зійшовшиєся разом, вони питали один одного: "Хто се зробив? Відказували, Самсон, зять Тимнатіїв, бо він одняв у нього жінку та й оддав його бояринові. Кинулись тоді Филістії та й спалили її в купі з батьком її." — Суд. 15: 6.

"Хтось нищий дав їм відповідь, тому що в тексті сказано: "І сказали вони (анг. перек.)." Хто се був, що дав їм відповідь? Очевидно се були слабо-духи, невірні Ізраїльтяни, котрі співваришили з Филістїями і представляли невірних одиниць підчас періоду Ілїї, і з котрих описля повстала громада "лукавого слуги". Тут є піддана думка, що до судьби "лукавого слуги" і зрадничої кляси. Те, що впало на зрадничу шлюбну жінку, добре представляло яка буде судьба "лукавого слуги".

"Самсон здається не був порушений тим, що Филістії спалили його зрадничу жінку. Навіть і-се не вгамувало його. Він був призначений покарати Филістїїв, і тому він не перестав виконувати цієї роботи аж поки він не доконав Божого приказу даного йому: "Самсон же сказав їм: Хоч ви се і ученили, та я тоді тільки вгамуюсь як помшусь над вами." — Суд. 15: 7.

"Слова Самсона здається тут показують, що спалення жени і її отця Филістїями була власна річ яко пімста проти нього, але се не вистарчало тому він сказав: "Та я тільки вгамуюсь, як помшусь над вами." Яко Назорей Самсон мусів дотримувати своєї угоди з Богом, а щоб се вчинити він мусів виконати Богом-дане припоручення йому. Його мова значить, що коли Божий гнів буде вповні виражений проти Филістїїв, тоді він перестане грабнати їх, а не борше. Се представляє, що Божі вірні слуги будуть даліше виконувати Божі прикази аж до кінця і не перестануть аж Бог стримає їх. Справа Єгови все побідить, і вираз його гніву буде продовжатись аж він цілковито буде докочаний.

"Там мабуть із цілого краю зібрались Филістїї до Тимнат, щоб виконати свій суд проти жінки і отця, котрий оженив був Самсона із своєю дочкою. Спалення чоловіка і його дочки дало дальшу причину Самсонові висту-

пити проти Филістїїв, і тоді настала дійсна боротьба. "І поперебивав їм ноги і стегна важкою довбнею. Тоді пійшов собі та й осівся у росшилені скелі Етамської." (Суд. 15: 8) Кілько Филістїїв погинуло в сій битві з Самсоном не є відомо, але мусіло бути велике число, бо сказано, що він ужив "важкою довбні".

"Тут не треба розуміти, що боротьба Самсона з Филістїями представляла події які сталися на новочасних Филістїях в хронологічним порядку, але що вони представляли, що новочасні Филістїї, т.е. духовенство Сатанської організації підчас періоду Ілїї, були часто побіджені; і се також представляло, як "Филістїї" були побіджені по закінченню періоду Ілїї і в часі періоду церкви Елісса. По тій великій різни Самсон пійшов і осівся в розщавленій скелі Етамській. Імя "Етам" значить місце хижих птиць" таких як орли, або яструби. Самсон велив замешкати там радше чим між своїми братами, і так показав свою цілковиту віру в Бога Єгови вповаючи на його охорону, а не на поміч і охорону своїх невірних і слабодухів братів Ізраїльтян. Рівнож правдиві і вірні слуги Бога Єгови знайшли прибіжище і потіху у великій "Скалі Віків", Єгови, а не між слабодухами і невірними. (Іса. 26: 4, *анг. перек., замітка*) Хотят Божі люди були окружені звірчою і хижою організацією Сатани, однак вони були охоронені і захищені і піддержані у Великій Скалі.

"Як довго Самсон жив в скалі Етамській не є виразно сказано, але мусів перейти якийсь час ним він знов виступив напасти (на Филістїїв). Околиця Юди межувала із Даном, і тепер Филістїї, щоб пімститися на Самсоні за його напади, приготувались до війни проти Юди і інших Ізраїльтян з котрими вони могли стрінутися: "Филістїї ж двинули та й отаборились у Юдеї, і розпростерлись аж до Лехи." (Суд. 15: 9) Зібрання воєнних Филістїїв у табор проти Ізраїльтян було дійсною пробою віри Юдеїв. Чи відопрут вони напад Филістїїв? або помиряться із ними щоб спасти свої власні шкіри? Питали осадники Юдеї: Чого ви двинули проти нас? А вони відказали: Щоб уловити Самсона і вчинити з ним таке яке учинив він із нами." — Суд. 15: 10.

"Уже сама мова Юдеїв показує, що вони ковалися і бажали миритися. Вони згодилися щоб Самсон був напастований і покараний, щоб лише вони були схоронені. Филістїї заключили, що вони мусять мати армію проти чоловіка Самсона, на котрому Бог положив свою силу. Можливо вони думали затягнути Самсона в землю Юдину і там пійти війською проти Ізраїльтян і дістати його як і інших. До того часу їх бог Дагон не зміг визволити маленької громади воїнів із рук Самсона, отже тепер вони пістали цілу армію. Та Филістїйський бог Дагон не був подібний до Бога Самсонового. "Бо не така їх скеля [Дагон, бог Филістїїв],

як наша Склея [Егова]: так судять самі вороги наші." — 5 Мойс. 32: 31.

²¹Тепер Филістії хотіли змусити Юдеїв, щоб вони допомогли їм дістати Самсона, інакше вони нападуть на Юдеїв. Як чудово це пояснює те, що сталося при кінці періоду Іллі! Юдеї в тій часті драми представляли ту велику громаду одиниць, котрі співділяли з новочасними Филістіями проти правдивої і вірної кляси. За часів Самсона Юдеї були відпали від своєї посвяти Богу і сталися злими і невірними, і через те Юда був готовий миритися. Вони не зважали на пораду Егови: "Се народ, для якого нема ради; нема там розуму між ними. Колиб то у них був розум, то зрозумілиб вони, який кінець їм буде! Як же би міг один чоловік [з їх ворогів] гнати тисячу, а двох їх [з їх ворогів] десять тисячі люда [невірних одиниць], як би Господь, їх скеля [Егова], не передав їх [невірних за їх невірність], і не віддав їх в руки?" — 5 Мойс. 32: 28-30.

²²Подібно сталося підчас Світової Війни, коли то Сатана поставив пробу для всіх, що зробили угоду служити Егові. Сатана і його слуги шукали погубити людей Божих, і Світова Рійна дала нагоду доконати їх злого заміру. У кождім народі "Християнства", що був зайнятий війною, духовенство встало проти завітуючих людей Егови, а головню проти тих, що безперестанно служили Богу, роказуючи про його царство. Новочасні Филістії, духовенство в сім часі, аиступили шоби повбивати Божих людей. У кождім краю були зроблені змагання, шоби змусити вірних слуг Божих йти до війни. У всіх краях, що установили, закон примусової служби із клятбою для тих, що "сумлінно" не могли йти до війни, то духовенство назначило себе в комітет вербовання і уживало своєї сили і власти, шоби знищити вірних слуг Божих. Та невірна товпа, що опісля розвернулася в "дукавого слугу" клясу, співділала з новочасними Филістіями. "Виступило три тисячі людей до Етамської рошілини, та й кричали до Самсона: Хиба не знаєш ти, що Филістії над нами панують? Про що ж ти нам таке вдіяв? А він їм відказує: Як вони витворили зомною, так і я вдіяв їм." — Суд. 51: 11.

²³Тут товпа Юдеїв редставляла слабодухів і невірних новочасних Юдеїв визнаних слуг Божих, котрі старалися намовити вірних поклонитися приказам торговельних, політичних і духовних володарів світа в противенстві до їх угоди з Богом. Невірні сказали до тих, що стояли сильно по стороні Бога: "Чи ви не знаєте, що "висшими властями" є теперішні володарі світа, і що ми мусимо бути послушні їм? Чому ставити всіх нас в таку трудну позицію і виставляти на небезпеченство наші справи через те, що ви не можете сумлінно йти до війни? Ті "висші власти" є призначені Богом." Ось так вони суперечались, указуючи на слова в листі до Римлян 13: 1-3 яко попертя їх аргументу. Ся товпа хотіла миру за всяку ціну і хо-

тіла погодитися, однак неможучи намовити вірних до компромісу, вони зробили зрадливу змову із новочасними Филістіями.

²⁴Як се повисше зазначено в одинайцятім верші три тисячі Юдеїв поставили подібний аргумент Самсонові. До них Самсон відповів: "Як се вони зробили мені, так я зроблю їм." Филістії зневажили Самсонового Бога через се, що вони злобно противилися і переслідували вибраних людей Егови, і вірний Самсон не легко важив такою зневагою. Так і "вірний слуга" кляса сказала до духовенства і до їх невірних братів і до всього "Християнства": "Ви зневажали Боже ім'я переслідуючи Божих людей великими зневагами і ми не помиримось із вами, але будемо послушні Богу і виконувати його прикази."

²⁵Юдеї, не змігши дістати Самсона на свою сторону, зачали ділати проти нього, звязавши його." "І кажуть вони йому: Ми пришли тебе вловити, шоб Филістіям тебе видати. Самсон же відказує: Заприсягніте, що самі не вбете мене." (Суд. 15: 12) Тут Юдеї показали своє велике самолюбство і страх до людей замість боятись Бога. Рівнож невірні підчас періоду Іллі показали крайнє самолюбство і страх до людей радше чим боятись і бути послушними Богу. Вони хотіли скоронити себе. Вони не хотіли вловати на Божу охорону, бо вони були невірними слугами. Самсон не боявся, що він не зможе оборонити себе від невірних братів, бо він знав, що він не мав припоручення боротись смертельно із своїми кренняками. І тому він спитав їх, шоби вони заприсягнули йому, що вони не убють його. Безсумніву він міг був погдумити всі три тисячі людей, але се не була його битва.

²⁶Із між тих трьох тисяч виступив провідник і приступив до Самсона і відкрив йому замір: "І відказали йому: Ні, ми тільки зв'яземо тебе та й видамо Филістіям; вбите тебе не вбемо. От і зв'язали його новою вирівкою та й повели в рошілини." (Суд. 15: 13) Ті Ізраїльтяни волили видати вірного слугу Божого, Самсона, без огляду яку кару він мав терпіти, сподіючись сим чином спасти себе від війни. Рівнож підчас періоду Іллі многі слабодухи і невірні волили видати своїх братів в руки модерних Филістів задля сих самих або подібних причин. І зміж тієї невірної товпи знайшлися одиниці, що вдали за слуг Божих, пішли до свідських людей, котрих вони вважали за "висші власти" і неначе сказали до них: "Ми годимось робити все те, що ваш закон говорить; але се ті інші люди [відносячися до "вірного слуги" кляси], що противляться вам, і ми готові видати їх у ваші руки." Вони дали до відомо ворогам про тих одиниць, що стояли сильно, і сим чином змогли ворогам схопити вірних одиниць. Вони зробили заговор, так як Юда увійшов в заговор проти Ісуса Христа. Боже право відносно таких є зазначене Ісусом сими словами: "Не мавби еси власти ніякої надо мною, коли б не було

дано тобі звиш. Тим хто видав тобі, більший гріх має." (Йоана 19: 11) Не диво, що Господь сказав до таких невірних одиниць, що їх частина буде "з лицемірними", т. є, з новочасними Філістіями. — Мат. 24: 51.

"Ті слабодухи Ізраїльтяни звязали Самсона сильними шнурами і випроводили його із скали Етамської, й припровадили до Лехи. Як дійшовши він до Лехи, а Філістії з радістю загукали, що ведуть його, тоді найшов на нього Господень дух, і поворозя на руках його зробилось наче прядиво, що загорілось, і повязь на руках його порозпадалась." — Суд. 15: 14.

"Без сумніву армія Філістів мала сильно загукати, коли побачила Самсона приведенного до них, і як здавалось сильно звязаного. Вороги всегда голосні, коли вони думають, що вони дістануть вірного слугу в свої руки. Почин Світової Війни отворив двері до ухвалення закону примусової служби. Це дало нагоду випробувати вірних; а невірні, ділаючи під впливом Філістів або духовенства, кричали з радості і гнали один одного, коли вони побачили вірних людей, що стали по стороні Господа, кинути в милитарний полон або замкнені у в'язниці.

"Тепер Самсон прийшов до великої переломової хвили. Чи Бог підтримав свого вірного слугу? Если так, то це мало бути доказом, що Самсон був признаний Богом. Тоді Егова після свого духа на Самсона, і ті мотузи, котрі він був звязаний, поспалили з рук його. Тоді Самсон поглянув навколо себе за оружем о яке постарався Бог, і знайшов ослиячу челюсть яка недавно згинула. "І знайшов він свіжу ослиячу челюсть, простяг руку свою, взяв її та й убив нею тисячу чоловіка." — Суд. 15: 15.

Давши Самсонові ослиячу челюсть, сим Егова показав, що визволення його вірних слуг не прийде завдяки кулі, стрілі, списа, меча або коня, або якого иншого воєнного винаходу чоловіка, але через духа або невидиму силу Всемогучого Бога. "Не в силі коня він любується, і не стегна пареня йому до вподоби." (Пс. 147: 10) "Бо коли б покинули мене батько мій і рідня мати, то Господь прийняв мене." (Пс. 27: 10) "Не вповаю бо на лупа мого, і не спасе мене меч мій." (Пс. 44: 6) Самсон вповав на Бога Егову, і Егова підтримав свого слугу. Рівнож і ті, що вповали на Бога Егову в періоді Іллі, і котрі не боялись чоловіка але полишилися правдивими Егові, тих, Бог підтримав.

"Осел не належить до воєнного звіря. Лише чудом Божим могла ослияча челюсть витримати розтертя черепів із тисячу людей. Підчас коли Самсон виконував сю роботу в ім'я Егови, три тисячі Юдеїв стояли і гляділи і не дали жадної помочи. Самсон, вірний слуга, боровся самий, так далеко як се відносилось до людської помочи, але він воював в силі Господа. Так і за днів роботи Іллі в церкві були вірні, ревні і одважні чоловіки і жінки, що без перестанно виконували роботу, підчас коли інші стояли і відмовилися працювати в честь Егови. Ті що дійсно і

постійно служили Егові складалися із мкрних, покірних і послушних одиниць подібних до осла, і вони уживали їх челюсті до промовлення або роботи свідчення в ім'я Егови і Ісуса Христа, і вони вбивали новочасних Філістів Словом Божим. Та війна продовжалась і і праведні держали прапор Господень.

"Зараз по тім, як Самсон убив Філістіїв челюстю ослиячою, він заспівав пісню побіди в честь Егови. "Челюстю ослиною побив я товпу, дві товпи, — щекою ослиною побив я тисячу люда!" (Суд. 15: 16) В сій пісні або заявленню він не хвалився своєю власною силою, але віддав славу Богу Егові, котрий підтримав його в сій страшній кризі. Самсон не взяв тієї челюсті ослиячої і не повісив у своїм наметі яко пам'ятку для почитання, щоби глядіти на ню зі страхом, як декотрі люди люблять роботи і як декотрі підчас роботи Іллі любили показувати в гордістю на те, що вони доконали. Він вповав на Бога, а не на средство в своїй руці. Те средство, послуживши його цілі, не було більше потрібне для нього. "Се промовивши відкинув челюсть від себе, і роложив тому місцеві ім'я Рамат-Лехі, себто кинена челюсть." — Суд. 15: 17.

"Самсон дав відповідне ім'я тому місцеві де відбулась битва. Слово "Лехі" значить "челюсті", і те місце було назване Самсоном по тім, як він убив Філістів котрі були виступили проти нього. Самсон назвав те місце "Рамат-Лехі", що значить "піднесення челюсті", себто уживши її тоді і там для оправдання Егового імя. побиваючи його ворогів. Сим способом Самсон назначив місце побіди для оправдання Бога Егови; і се показує, що властива річ для вірних слугів є всякого часу віддати честь Богу за його підтримуючу ласку і силу і ніколи не чтити чоловіка.

"Та битва, у котрій тисячу Філістів впало перед Самсоном, була великою і досвідчаючою пробою на Самсона, і коли вона скінчилась, то він був уже близько вичерпання і потребував відсвіжаючої води. "Тоді схотілось йому дуже пити, і озвався він до Господа і рече: Дав еси сей великий рятуюнок рукою раба твого, а тепер доведеться мені вмерти від спраги та попастих у руки не обрізаним." — Суд. 15: 8.

"Була се дуже горяча пора року, і Самсон воював без вгашення своєї спраги, навіть ели там і було щось до вгашення її. Він не приисував собі побіди, але, віддавши всяку славу Богу Егові, він признав себе за слугу Бога, і тоді з довірем кликав до Господа о поміч, щоб йому не вмерти. Се показує, що він знав, що він цілковито вповав на Егову і що побіда була від Бога, а не його. Його поступок в сій точці з підкресленням указує на факт, що Самсон був чоловіком віри, і що задля його віри і вірності Бог поставив його на ліві вірних. (Жид. 11: 32) Він вповні розумів, що тепер хотів він прогнати Філістів і убив тисячу, він міг попас-ти в руки необрізаної товпи, тому що він був близько вичерпання. Він знав що ели б се ста-

досі, тоді необрізана товпа Філістіїв зневажала Самсонового Бога і його імя і сказала: "Його Бог не міг помочі йому від смерті від спраги в пустині, де він знайшов осячу челясть." Се не лише була зневага для Єгового імя, але упадком для людей Єгови. Отже Самсон молився до Єгови щоб він дав йому води відсвіжаючої і щоб він міг жити і боротись даліше. Ось так він представляє вірних одиниць підчас роботи Іллі, котрі часто знаходилися в трудностях і потребували відсвіження і помочі, щоб вони могли жити і даліше нести свідомство імені і на славу Бога Єгови і його Царя. Вірність і стійність Самсона була поставлена перед послідователями яко взірець для них, і їм сказано робити подібно. (Жид. 12:1) Чи Єгова мав дозволити своєму слугі Самсонові вмерти в пустині задля браку води? Ні! Тому що Бог завжди підтримує тих, що є вірні і правдиві йому. Самсон був в Лехі, в місці недалеко челясті, і там Бог відсвіжив його, підтримав його, і дозволив йому жити. "І зробив Господь діру в челясті, і потікла в неї вода. Як же напивсь, чернувся в нього живий дух, і він ожив. Через те прозвано се місце жерело взиваючого, і тече воно в Лехі по сей день." — Суд. 15:19.

"Се не значить, що Бог упустив воду із Самсонової челясті, або осячої челясті, що була відкинена, але Він упустив воду в тій околиці, котру Самсон назвав Лехі т. є "челясті" або "Рамат-Лехі", що значить місце піднесення знаряду для оправдання Єгового імя. Чи Бог упустив струю води при помочі землотрусу або чим він розколов землю і вода вийшла, не є зазначено. Досить знати, що Бог Єгова відсвіжив і підтримав свого вірного слугу. Очевидно: "Господь відноситься до всіх вірних одиниць, котрі вповнують на нього серед усяких обставин коли він велів пророку Ісай написати: "Злиденні й вбогі шукать води, — не знаходять; сохне язик їх від згаги; я ж, Господь почую їх, я Бог Ізраїлів не опущу їх. На горах вітворю ріки й бурчак по байраках; озером степ ізроблю, а сухі сухо доли — повними крипини." (Іса. 41:17, 18) Сей пророчий образ тут ясно представляє, що Божий "вірний слуга" кляса може здовірем вповати на Єгову, що він підтримуватиме його в кождім часі потреби і що Він ніколи не покине тих, що безнастанно й вірно виконують їх угоду в чиненню Його волі.

"Потім як Самсон відсвіжився солодкою водою, о яку постаралась рука Господня, він віджив і зрадив. Так і підчас періоду Іллі, коли боротьба стала важкою і вірні втомились, вичерпались, і знемоглись і прагнули якогось відсвіжаючого задоволення від Господа, то Він давав їм се і вони даліше йшли в їх праці, виконуючи те, що їх руки знайшли до виконання, радіючи завжди. Се як раз сходиться з Божою обітницею для тих, що вірні йому. (Іса. 40:29-31) Те що Бог чинить одному вірному слугі, те Він чинить також і для всіх вірних йому.

"Будучи відсвіжений, Самсон виразив свою

вдячність сему, що він назвав те місце "Жерело взиваючого", себто криниця води дана для того, що кликав о поміч Єгову. Те місце було назване так аж до дня писання книги Суддів. Те невичерпане жерело води, котре Бог створив ради свого імя, сталося споминком його сили і його вірності до тих, що взивають його і служать йому духом і правдою. Як чудово се жерело пасує до *Вартової Башти*, і інших подібних видань, котрі є средством або жерелом відсвіжаючих правд для слуг Бога. Се є Божий знаряд, а не людський. Було се так підчас періоду церкви Іллі, що *Вартова Башта* була ужита для принесення відсвіжаючих правд для Божих вірних людей. Аж до сьогодні Бог ласкаво уживає Вартову Башту і інші видання давати відсвіжаючі води правди, котрих він уживає для підтримання своїх вірних людей. Вірні слуги Господні є цілковито запевнені, що Бог, котрий обіцяв підтримувати їх, буде всякого часу вірно сповняти свої обітниці, і тому з довірем вони можуть співати йдучи в перед з їх роботою. "Відчиняйте ворота, нехай ввійде народ праведний, що любить правду. Твердого духом хороніть ти в повному впокої, за те, що він на тебе вповає. Вповайте ж на Господа повіки, бо Господь ЄГОВА — се твердиня вічна." — Іса. 26:2-4, *ант. перек.*

"Самсон зачав визволити Ізраїля від необрізаних Філістіїв, і рівночасно судив Ізраїля. Судив же він Ізраїля за панування Філістійського двадцять літ." (Суд. 15:20) Та безперестанна служба Самсонова як Суддя Ізраїля, — се тихе свідомство його віри й вірності як слуги Єгови, і є далішим доказом, що він представляв Божих вірних людей і що він є поставлений як взірець для вірних, що підприємались служити Богу. — Жид. 11:32; 12:1.

ГАЗА

"Єгова послав Самсона у Газу. В сій історії не зазначено сього виразно, но однак треба пам'ятати, що Самсон був слугою Єгови і відіграв свою частку у пророчій драмі під керівництвом Всевишнього: "Прийшов відтак Самсон у Газу, і побачив там блудницю та й пригорнувся до неї." (Суд. 16:1) Імя "Газа" значить "сильний; отвержений". Воно є женського роду іменник, що значить "козел", і, як історія показує, воно було правдиве до свого імя. Було се старинне місто про котре згадується так зарання як і Мойсея 10:19. Воно було одно із пяти головних міст у Філістійському союзі. (Іозії 13:3) Хотів те місто знаходилося досить далеко від моря, однак воно мало свою пристань і провадило торгівлю на море. Його мешканці ісповідували Диявольську релігію, почитаючи за свого бога Дагона, бог-риби. Його твердині були дуже сильні в тім часі. Було воно ключем до Палістини, уміщене на полудневій побережжю. Воно було також ключем або вподом до Єгипту з опівночі. Із сього можна заключити, що Філістії походили від Кафто-

римів, котрі забрались з Єгипту, вигнали перших мешканців Гази, а самі осіли там. (5 Мойс. 2: 23; Амоса 9: 7) Площа на якій осілися Филістії належала до обіцяної землі і, як повисше сказано, була назначена поколінню Юди; але Филістії посідали її найдовше.

"Історія Филістіїв добре відповідає історії Римо-Католицької Гієрархії. Католицька організація виринула із поганського Риму, т. є. з організації Сатани, представлена через старинний Єгипет. З початку історії Римо-Католицька історія займала місце яко Божі люди, що було представлено через землю Юдину, або тих, що славлять Єгови. Іншими словами сказати, вона вдавала за почитателів Бога, однак в той самий час служила Дияволу. Сей факт є всім добре знаний, що вона є політичною — комерційною організацією, ділаючи під релігійним іменем, і її головна ціль є збагатити себе і управляти землею. Вона фальшиво уживає ім'я Господнього до виконання своїх замірів. Вона всегда була смиртєльним ворогом правдивих почитателів Бога Єгови. Новочасна Газа і її мешканці є засуджені на знищення з руки Господа, і як здається, "то се знищення возьме місце з початку Армагедону. (Ерем. 25: 20; 47: 5) Та лукава організація була і далше є винувата за многі злочини, між котрими то підлими ділами є упокорення людей Божих підчас Світової Війни, при закінченню роботи Іллі, а головню від 1917 до 1919 р. За його многі злочини проти Його людей Єгова заявив, що він пішле огонь між мури в Газі, нехай пожере її палати. . . . И вигни останок Филістіїв, говорить Господь Бог." (Амоса 1: 6-8) Коли Єгова виразить свій гнів проти новочасних Филістіїв, то вони будуть викоренені і осунені, так що дорога буде чиста для прославлення Єгови всіма тими, що посвятився Богу і далше шукають смирності і справедливости. "Ось бо, і Газа обезлюдіє, й Аскалон опустіє, ополудні з Азоту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений. Горе поїб'рянам, — народові Крити! Проти вас слово Господнє, Кананеї, — земле Филістійська! витривай себе що до одного осадника, — і допадеться та країна Юдина останкам, і будуть вони там пастиись, а настане вечер, у будинках Ескалонських отпочивати; бо Господь Бог навідається йому і заверне з неволі. Се буде їм за їх гордоші за те, що вони попишались та глузували з народу Господа сил небесних." — Соф. 2: 4, 5, 7, 10.

"Римо-Католицька Гієрархія, котра є головною частю новочасних необрізаних Филістіїв, усякого часу старалася загарбати майно і силу. Ся жорстока організація поширилася по всіх частях землі і сього вона доконала і збагатила себе сим, що на підставі фальшивства забирала гроші від людей. Сьогодні вона посідає найкращі місця на землі і зєдналася і співділає з торговельними великанами повсюди, і з політичними боягузами повсюди, щоби поневолити людей і загарбати їх осілости. Се є головний

релігійний чинник Диявольської видимої організації, а їх торговельні і політичні союзники: і прихильники ділають під иншими іменами для ошукання людей. Її торговельна сила представлена через Тир, буде пожерта вогнем. (Зах. 9: 3-7) Нехай же всі люди, що тепер посвятилися Єгови, стають одважні і радуються, що день визволення наближився, коли Филістії і всі їх злі союзники перестануть існувати. Без сумніву Єгова сьогодні відкриває своїм любимим виrozumінням сього пророцтва, щоби посвячені його справі могли отримати потіху і силу виконувати роботу свідоства в честь Його святого імя.

"Самсон не пішов до Гази, щоби задоволити своє тілесне бажання із блудницею, і нема доказу, на підставі котрого можна б строго осудити його за те що він був в домі блудниці в Газі. Очевидно ціль Самсонового одвідання до Гази була, щоби знайти причину проти Филістіїв, щоби він своє поручення від Єгови міг сповнити. Так далеко як історія відкриває, то Самсон пішов до Гази самий. Се, що він пішов самий між своїх смертєльних ворогів, показує його одвагу, тому що він вповав на Бога о його охорону і забезпечення. Він пішов там як знаряд Єгови або Його слуга, щоби знову побідоносно показати Божу висну силу проти організації Сатани. Самсон увійшов у ворота того отвердженого міста самий. Ся часть драми показує Божий замір показати свою силу проти новочасних Филістіїв в їх отверженій позиції, котра вони думають є непоборима.

"В Газі Самсон побачив облудницю і пішов до неї. Се не був одинокий час, що Бог уживав блудницю у творенню прообразу свого заміру. Дім тієї облудниці був публичним заведенням і можливо одиноким місцем де Самсон міг дістати нічліг. Сей факт, що Самсонові не докорено за його поступок показує, що він зайшов до дому блудниці відносно правильної справи і в гармонії з волею Божою. Можливо він мав на думці те, що взяло місце в Ерихоні, коли два шпігуни були вислані там, відносно котрих є написано: "Иозуя же Нухенко послав із Ситтима два чоловіки на розглядини потай мну та-й наказав: Ійдіть огледіте країну до Ерихона. І пійшли вони тай зайшли в хату до блудниці, на імя Рагаба, та й полягали там спати. І донесено цареві Ерихонському: Прийшли сьогодні в ночі якісь люди з Ізраїльтян на розглядини в землю. Перше ж ніж покладались ті спати, прийшла вона до них на горище, та й каже їм: Я добре знаю, що Господь наділив сю землю вам, бо на нас напав страх перед вами і всі осадники цієї землі поміли перед вами." — Ісуса Навина 2: 1, 8, 9.

"Нема доказів, щоби Самсон мав полове сполучення із облудницею або навіть розмову із нею. Слова "та і пригорнувся до неї [в англ. Біблії: пійшов до неї]", не значать що він мав сполучення із нею. Він пійшов до її дому так

само, як ті шпигуни пішли до дому Рагаби і переночували там. Без огляду який аргумент може бути, і без огляду як люди жахаються цим фактом, що Самсон перебув ніч в домі блудниці, то однак він був там під керівництвом Єгови, і тому всякі припущення мусять бути решені в його користь. Сторож Филістіїв мабуть досить пильно стерегла дім блудниці задля причини найлучше знаної для них. Вони звичайно тиняли в таких місцях. Як переказано ж Га-зім: Прийшов Самсон сюди! обсіли вони його та й поставили на всю ніч сторожу в міських воріт тих тайкома, кажучи: Покиль заднеться динка, вбємо його. — Суд. 16: 2.

"В сім верші слово "прийшов" (сюди) є те саме слово, що в попередній верші — "пригорнувся", і се попирає заключення, що Самсон лише нічлігував в тім домі. Тамешня сторожа сейчас обступила дім і засіла на Самсона, щоб схопити його несподівано. Та Господь мав повідомити Самсона осім, як се видкося із того, що сталося пізніше в ночі.

"Сторожі сиділи тихо в ночі, кажучи один од одного: "Покиль заднеться динка вбємо його." Підчас періоду церкви Іллі новочасні Филістії, провідники релігійні і їх головні зведені, старалися схопити вірних людей Господніх, і заперли всі виходи щоб перешкодити їх утечі. Вони засіли на них, думаючи, що вони знали як дістати свою жертву в часі найвідповіднішим для них. Робота періоду Іллі приближалась до закінчення, і новочасні Филістії "Засіли" на Божих людей, сподіючись цілковито знищити їх. "Самсон же лежав до півночі, а опівночі встав, ухопив обое крила міських воріт разом з засовом положив їх собі на плечі та й поіс аж на вершину гори, що стоїть на проти Гебруну." — Суд. 16: 3.

"По його довгій подорожі із півночі Самсон спочивав на своїм ліжку в домі блудниці. Сей текст навіть не робить натяку, що він був з блудницею. Те саме єврейське слово "лежав" є переложене на "полягали там спати" в кн. Ісус Навина 2: 1, відносячись до тих людей що прийшли на розглядини. "І нічлігували в домі Рагаби." Божі люди знаходяться часом в такій позиції або місці, що для злоріків виглядає дуже підозрілим, і тоді ті, що займаються плітками, хитають свої голови, прибирають побожний вигляд, підносять свої брови і остро осуджують поступок Божих людей, називаючи се злом. Лучше нехай Бог судить своїх слугів, бо він знає все. — Рим. 14: 4.

"Самсон безсумніву знав ціль Филістіїв, що вони замірили зловити і вбити його. Не можна сподіватись щоб він пішов до ворожого от-вердженого міста і думав бути прийнятим і відійти в мирі. Він не чекав аж на ранок але заключив, що північ була найвідповіднішим часом для нього вийти з міста і показати силу і охорону свого Бога Єгови. Він знав, що ворота міста були замкнені і що сторожі думали, що вони цілковито мають його в руках, і для ньо-

го вирватися із міста серед таких обставин, було дальшим доказом, що Єгова охороняв Самсона і доставчав йому сили. Ті ворота мали двоє крилів або дверей, і стовпи, що їх тримали, були дуже великі і тяжкі. Мури міста були так грубезні, що воєнні інженери Александра знайшли їх майже непроникними.

"Самсон полишив дім блудниці в опівночі і йожливо мусів боротися з кількома сторожами нім він діставсь до муру міста. Побідивши сторожів, він поламав стовпи і відорвав ворота з їх завісів, засовів із сего усього, і поніс їх на своїх плечах на верх гори Геброн, на віддаєль щд найменше сорок миль. Жадний чоловік не мігби зробити цього, хіба що Господь доставчав би сили йому.

"Геброн було священниче місто в гористій часті краю землі Юдиної. Нести ворота там, здавалось бути не потрібним витраченням сили. Однак так не є. Лише Господь чудом міг помічати Самсонові утечі із міста із так великим тягарем. Він міг був кинути ворота зараз мурами міста, але винести їх із краю Филістіїв у землі Юдину се вивисило силу Божу дану його вірному слугі і спонукало Филістіїв до здивування і впокорення їх гордості. Винесення сих воріт і стовпів на Геброн мало бути сильним і намацальним доказом для всіх Ізраїльтян і їх священників, що Божя сила спочивала на його вірній слугі Самсонові, і тому повинно було побудити інших Ізраїльтян помагати Самсонові.

"Се сходиться із тим, що сталося 1914 р. Якийсь час перед тим роком Божий "вірний слуга" кляса, під провідництвом тодішнього ректора Вартової Башти, часто оголошувала 1914 рік яко кінець світа. Новочасні Филістії засіли на того слугу клясу, сподіючись, що в 1914 році нічого не станеться, і тоді Товариство і його прихильники стануть безчинні і будуть висміяні й зневажені і на сім прийде кінець. Та замість того новочасні Фалістії, модерністи, знайшлися в замішанню і були виставлені на сором і мусіли ховатися в їх скелі в 1914 році, коли нагло вибухла Світова Війна. Вони казали, що вже ніколи не буде другої війни, а те пер сталося як раз те, що Божі вірні слуги проголошували. В 1914 р. Божий "вірний слуг" кляса, із ласки Божої дальше проголошувала вість царства, показуючи, що Світова Війна була доказом, що світ прийшов до кінця. Се ука-зало що те, що вони поперед говорили, не було з їх власного знання, але об'явлення Божого предвидження і сили. Ті що мали віру в Бога і в його Слово, повинні були взяти се свідощтво яко безперечний доказ, що Бог був з Товариством або організацією вірних людей чоловіків і жінок, що проголошували кінець світа і Божє царство. Вірні одиниці стояли сильно, підчас коли многі інші, боязкі і слабодухи, відпали.

(Докінчення в слідуючій числі)